

RESUM NORMATIVA BÀSICA D'APICULTURA

Fonts jurídiques i/o documentals:

REIAL DECRET 209/2002, de 22 de febrer, pel qual s'estableixen normes d'ordenació de les explotacions apícoles.

Aquest Reial decret estableix les normes bàsiques per les quals es regula l'aplicació de mesures d'ordenació sanitària i zootècnica de les explotacions apícoles, així com les condicions d'ubicació, assentament i moviment de ruscos, infraestructura zootècnica, sanitària i equipaments, que permetin una eficaç i correcte activitat apícola a tot el territori nacional.

REIAL DECRET 479/2004, de 26 de març, pel qual s'estableix i es regula el Registre general d'explotacions ramaderes.

REIAL DECRET 448/2005, de 22 d'abril, pel qual es modifiquen el Reial decret 519/1999, de 26 de març, pel qual es regula el règim d'ajudes a l'apicultura en el marc dels programes nacionals anuals, i el Reial decret 209/2002, de 22 de febrer, pel qual s'estableixen normes d'ordenació de les explotacions apícoles.

REIAL DECRET 1132/2010, de 10 de setembre, pel qual es modifica el Reial decret 109/1995, de 27 de gener, sobre medicaments veterinaris.

Decret 64/1995, de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.

Altres fonts relacionades:

REIAL DECRET 608/2006, de 19 de maig, pel qual s'estableix i es regula un programa nacional de lluita i control de les malalties de les abelles de la mel. («BOE» 131, de 2-6-2006.)

Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

Definicions.

Eixam: és la colònia d'abelles productores de mel («*Apis mellifera*»).

Rusc: és el conjunt format per un eixam, el recipient que el conté i els elements propis necessaris per a la seva supervivència. Pot ser dels següents tipus:

Fix: és aquell que té les bresques fixes i inseparables del recipient.

Mòbil: el que té bresques mòbils que es poden separar per collir la mel, neteja, etc.

D'acord amb la forma de creixement de la colònia i el consegüent desenvolupament del rusc, es divideixen en verticals i horitzontals.

Assentament apícola: lloc on s'instal·la un abellar per aprofitar la flora o per passar la hivernada.

Abellar: conjunt de ruscos, pertanyents a un o diversos titulars i que es troben en un mateix assentament.

Abellar abandonat: abellar amb més del 50 per 100 dels ruscos morts.

Rusc mort: rusc on s'evidencia la falta d'activitat biològica dels seus elements vius (insectes adults i cries).

Explotació apícola: qualsevol instal·lació, construcció o lloc en què es tinguin, criïn, manegin o s'exposin al públic abelles productores de mel ("*Apis mellifera*") els ruscos estiguin repartides en un o diversos abellars. Pot ser:

Explotació apícola transhumant: l'explotació apícola els ruscos són desplaçats a un altre o altres assentaments al llarg de l'any.

Explotació apícola estant: l'explotació apícola els ruscos romanguin tot l'any en el mateix assentament. Al seu torn, l'explotació apícola, atenent el nombre de ruscos que la integra, pot ser:

1. Professional: la que té 150 ruscos o més.
2. No professional: la que té menys de 150 ruscos.
3. D'autoconsum: la utilitzada per a l'obtenció de productes dels ruscos amb destinació exclusiva al consum familiar. El nombre màxim de ruscos per a aquestes explotacions no pot superar les 15.

Titular d'explotació apícola: persona física o jurídica que exerceix l'activitat apícola i assumeix la responsabilitat i riscos inherents a la gestió de la mateixa.

Autoritat competent: els òrgans competents de les comunitats autònomes.

Classificació zotècnica de les explotacions apícoles:

De producció: són les dedicades a la producció de mel i altres productes apícoles (PD).

De selecció i cria: són les explotacions apícoles dedicades principalment a la cria i selecció d'abelles (SC).

De pol·linització: són aquelles l'activitat principal és la pol·linització de cultius agrícoles (PZ).

Mixtes: són aquelles en les que s'alternen amb importància similar més d'una de les activitats de les classificacions anteriors (MX).

Altres: les que no s'ajusten a la classificació dels apartats anteriors (OT).

Codi d'identificació dels ruscos i assignació del codi d'explotació.

Els titulars de les explotacions apícoles han d'identificar cada rusc, en lloc visible i de forma llegible, amb una marca indeleble, en la qual constarà el codi assignat a l'explotació a què pertany.

Així mateix, s'ha d'advertir, en lloc visible i proper a l'abellar, de la presència d'abelles. Aquest advertiment no és obligatori si la finca està tancada i els ruscos se situen a una distància mínima de 25 metres de la tanca.

El codi d'explotació a què fa referència l'apartat anterior està compost per la seqüència alfanumèrica: a) Tres dígits, com a màxim, corresponents al número del municipi (d'acord amb la codificació INE). En el cas que la província sigui identificada amb un codi numèric de dos dígits, el municipi s'ha d'identificar necessàriament mitjançant tres dígits. b) Les sigles de la província o dos dígits per indicar el codi numèric corresponent. c) Un màxim de set dígits per al número que s'assigni a cada explotació.

Tots els ruscos que s'incorporin a l'explotació, ja sigui per substitució de material vell, per ampliació de la mida de l'explotació o per nova incorporació, s'han d'identificar segons el que estableix

aquest Reial decret en el mateix moment en què entrin a formar part de l'explotació.

A més de la identificació dels ruscos, a cada explotació apícola li serà assignat un codi d'identificació:

Les autoritats competents de les comunitats autònomes han d'assignar a cada explotació un codi d'identificació, que garanteixi la seva identificació de manera única. L'estructura de l'esmentat codi és la següent:

«ES» que identifica Espanya.

Dos dígits que identifiquen la província, segons la codificació de l'Institut Nacional d'Estadística.

Tres dígits que identifiquen el municipi, segons la codificació de l'Institut Nacional d'Estadística.

Set dígits que identifiquen l'explotació dins del municipi de manera única.

Una vegada rebudes en el registre establert a aquest efecte en cada comunitat autònoma les dades completes de qualsevol explotació, s'ha de realitzar l'assignació del codi d'identificació d'explotació, la comunicació al titular, la inscripció en el registre i la modificació, suspensió o extinció de la inscripció quan correspongui.

Inscripció registral de les explotacions apícoles.

El registre de les explotacions apícoles correspon a l'autoritat competent de la comunitat autònoma en què radiqui el domicili fiscal del titular. No obstant, els titulars d'explotacions estants els ruscos se situïn en l'àmbit d'una o diverses comunitats autònomes, que sol·licitin la corresponent inscripció en el registre, ho haurà de fer davant l'autoritat competent de la comunitat autònoma on s'ubiquin els ruscos, a la qual correspon, en aquest cas, procedir al registre.

Els titulars de les explotacions apícoles han de presentar davant l'esmentada autoritat competent la corresponent sol·licitud, als efectes del registre de l'explotació, a la qual acompanyarà la documentació acreditativa dels següents: a) Dades del titular de l'explotació: cognoms i nom o raó social, número o codi d'identificació fiscal (NIF o CIF), adreça, codi postal, municipi, província i telèfon. b) Dades d'altres titulars relacionats amb l'explotació: cognoms i nom o raó social, NIF o CIF i relació amb l'explotació. c) Tipus d'explotació de què es tracti (REGA) d) Dades de la ubicació principal: adreça, codi postal, municipi i província. e)

Indicació de si es tracta d'una explotació d'autoconsum o no. f) Classificació segons el sistema productiu: transhumant o estant. g) Classificació segons criteris de sostenibilitat o autocontrol: explotacions ecològiques, integrades o convencionals. h) Cens i data d'actualització. i) Quan escaigui, codi identificatiu, raó social, adreça, codi postal, municipi i província de l'agrupació de defensa sanitària.

Les resolucions favorables donen lloc a les consegüents inscripcions en els corresponents registres.

El titular d'explotació ha de comunicar els canvis en les dades consignades en el registre a l'autoritat competent en el termini que aquesta determini, que no podrà excedir un mes des que es produeixin.

Registre general de les explotacions apícoles.

El Registre general de les explotacions apícoles queda integrat en el Registre general d'explotacions ramaderes (REGA) i , en concret, en tot allò relatiu al règim de comunicació.

Les comunitats autònomes han de comunicar a la Direcció General de Ramaderia les dades que constin en els seus registres, als efectes de la seva inclusió al REGA.

Els registres de les comunitats autònomes han d'estar informatitzats i el seu sistema de gestió ha de permetre, en tot cas, que les altes, les baixes i les modificacions que s'hi facin tinguin reflex immediat en el REGA. Les comunitats autònomes han de tenir accés informàtic al REGA per a la informació que els competeix, sense perjudici dels límits que legalment corresponguin per a la protecció de les dades de caràcter personal.

Llibre de registre d'explotació apícola.

Als efectes zootècnics i sanitaris, tot titular d'una explotació apícola ha de tenir d'un llibre de registre de l'explotació apícola (en endavant llibre de registre) facilitat als apicultors per l'autoritat competent del registre. Aquest llibre de registre es completarà, excepte en el cas d'explotacions estants, amb fulls en què consti la informació de cada trasllat dels ruscós. Aquesta informació és independent del programa trimestral de trasllats.

Aquest llibre de registre ha d'estar a disposició de l'autoritat competent de la comunitat autònoma on estigui registrada l'explotació i de les altres comunitats autònomes on els ruscos circulin o s'assentin per raons de transhumància o altres i especialment en els casos en què, davant una situació d'alerta sanitària, es faci necessari introduir mesures, principalment, pel que fa al moviment de ruscos. Així mateix, el llibre de registre ha de ser validat anualment per l'autoritat competent de la comunitat autònoma expedidora als efectes de control i, entre altres actuacions, als efectes de realitzar la declaració censal anual.

Els titulars de les explotacions apícoles han d'actualitzar en cada moment les dades contingudes en aquest llibre de registre.

El llibre de registre regulat en aquest article constitueix un requisit indispensable per a qualsevol trasllat dels ruscos per raons de transhumància o altres.

Els titulars d'explotacions apícoles comunicaran, davant l'autoritat competent expedidora del llibre de registre, abans de l'1 de març de cada any, el cens dels seus ruscos, i indicaran el nombre de ruscos a 31 de desembre de l'any anterior. Sense perjudici d'això, l'autoritat competent pot actualitzar la informació relativa al cens de les explotacions, amb motiu de les actuacions administratives que dugui a terme.

Condicions mínimes de les explotacions apícoles.

La disposició i naturalesa de les construccions i instal·lacions, utilitatge i equip han de possibilitar en tot moment la realització d'una eficaç neteja, desinfecció i desparasitació en cas necessari.

Els assentaments apícoles han de respectar les distàncies mínimes següents respecte a:

Establiments col·lectius de caràcter públic i centres urbans, nuclis de població: 400 metres.

Habitatges rurals habitats i instal·lacions pecuàries: 100 metres.

Carreteres nacionals: 200 metres.

Carreteres comarcals: 50 metres.

Camins veïnals: 25 metres.

Pistes forestals: els ruscos s'instal·laran a les vores sense que obstrueixin el pas.

No obstant això, per a les explotacions d'autoconsum, altres distàncies mínimes, les pot establir cada comunitat autònoma d'acord amb les específiques característiques de la producció apícola en el seu àmbit territorial.

Per a l'establiment de distàncies mínimes entre assentaments apícoles, no es consideraran els assentaments de menys de 26 ruscos com a referència per determinar distàncies mínimes entre assentaments.

La distància establerta per a carreteres i camins es pot reduir en un 50 per 100 si l'abellar es troba en pendent i a una altura o desnivell superior de dos metres amb l'horitzontal d'aquestes carreteres i camins.

Les distàncies es poden reduir, fins a un màxim del 75 per 100, sempre que els abellars tinguin una tanca de, almenys, dos metres d'alçada, en el front que estigui situat cap a la carretera, camí o establiment de referència per determinar la distància. Aquesta tanca pot ser de qualsevol material que obligui les abelles a iniciar el vol per sobre dels dos metres d'altura.

Aquesta excepció no és aplicable al que disposa per a distàncies entre assentaments apícoles.

Mesures de protecció animal.

El titular de l'explotació ha de vetllar per la satisfacció de les necessitats fisiològiques i de comportament de les abelles, per afavorir el seu bon estat de salut i de benestar. S'entén que l'apicultor no compleix aquestes obligacions quan l'abellar pugui ser catalogat com a abandonat

Control sanitari.

Els titulars de les explotacions apícoles han d'aplicar i mantenir els programes i normes sanitàries contra les malalties que s'estableixin, subjectes a control oficial.

En cas que s'adverteixi una alteració patològica que pugui posar en perill l'explotació, el titular ho comunicarà urgentment a l'autoritat competent.

En el marc de la lluita coordinada contra les malalties de les abelles, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació elaborarà i coordinarà l'aplicació del Pla nacional de lluita integral contra la varroasi, l'execució correspondrà a les autoritats competents. Quan els

apicultors s'agrupin per dur a terme la lluita contra aquestes malalties acord amb el que preveu el Reial decret 1880/1996, de 2 d'agost, pel qual es regulen les agrupacions de defensa sanitària ramadera, podran percebre els ajuts en funció de les disponibilitats pressupostàries.

Transhumància.

Podran practicar la transhumància en tot el territori nacional, aquells apicultors l'explotació hagi estat inscrita com a transhumant i que compleixin els requisits sanitaris i de documentació que regula aquest Reial decret.

Els apicultors que realitzin transhumància fora de l'àmbit de la seva comunitat autònoma poden fer comunicant a l'autoritat competent de la comunitat autònoma on radiqui el registre de la seva explotació, amb una antelació mínima d'una setmana sobre la data de començament del primer moviment de ruscós, el programa de trasllats previst per als tres mesos següents, indicant municipi o comarca, província i data prevista en què aquells es produiran.

Aquesta comunicació, una vegada visada per l'autoritat competent, s'ha d'adjuntar al llibre de registre d'explotació apícola i acompanyar els ruscós en els seus desplaçaments. Contindrà, almenys, les dades següents: a) Data prevista d'inici dels trasllats. b) Nombre de ruscós traslladats. c) Lloc d'origen dels ruscós. d) Lloc de destinació dels ruscós. e) Conformitat amb signatura del veterinari oficial i segell de la unitat veterina.

Qualsevol alteració posterior a la comunicació del programa de trasllats previst, que suposi un canvi en la comunitat autònoma de destinació, ha de comunicar l'apicultor, així mateix, a l'autoritat competent d'origen, immediatament o, com a màxim, 48 hores després que aquell s'hagi produït.

Les autoritats competents del lloc d'origen transmetran, en el termini més breu possible, a l'autoritat competent del lloc de destinació dels programes de trasllats que les afectin, així com les incidències o alteracions del programa que s'hagin produït.

El transport de ruscós s'ha de fer d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril. A més, durant el

transport els ruscós han d'anar amb la piquera tancada, i si van amb la obertes, han cobertes amb una malla o qualsevol altre sistema que impedeixi la sortida de les abelles.

No obstant ,si un apicultor titular d'una explotació estant tingués la necessitat de desplaçar ruscós o eixams, haurà per a això sol·licitar a l'autoritat competent, amb caràcter previ, l'emissió del certificat sanitari que empari el desplaçament dels ruscós o eixams d'acord amb el que estableix l'article 50 de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

Inspecció.

Les autoritats competents han de fer inspeccions zootècniques i sanitàries, per comprovar el compliment de les condicions i requisits exigits en la normativa d'ordenació i regulació de les explotacions apícoles.

Incompliments.

L'incompliment d'aquest Reial decret se sanciona d'acord amb el que estableix la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

Medicaments veterinaris:

Ningú no pot posseir o tenir sota el seu control medicaments veterinaris o substàncies que tinguin propietats anabolitzants, antiinfeccioses, antiparasitàries, antiinflamatòries, hormonals o psicòtropes, o, si s'escau, d'un altre tipus d'acord amb el que adopti a l'efecte la Comissió Europea, que es puguin utilitzar com a medicament veterinari, llevat que tingui una autorització expressa expedida pels òrgans competents de les comunitats autònomes, estigui emparat en les normes d'aquesta disposició, o es tracti de laboratoris nacionals de referència, de laboratoris oficials de les comunitats autònomes o de laboratoris oficials de l'Administració General de l'Estat.

Les fórmules magistrals destinades als animals únicament tenen la condició de medicament veterinari legalment reconegut si són elaborades, prèvia prescripció veterinària, en una oficina de farmàcia que compleixi les premisses del reial decret.

Han de ser preparades amb substàncies d'acció i indicació reconegudes legalment a Espanya, seguint les directrius del

Formulari Nacional i només en les oficines de farmàcia que disposin dels mitjans necessaris per preparar-les. En l'elaboració s'han d'observar les normes de fabricació correcta i control de qualitat.

Per dispensar-les s'ha de tenir en compte el que han d'anar acompanyades d'una etiqueta amb la informació necessària que s'especifica en el mateix document.

Cada elaboració ha de quedar ressenyada en el llibre de registre de l'oficina de farmàcia amb les dades que es van reflectir a l'etiqueta esmentada i la referència a la prescripció corresponent. Aquesta informació s'ha de conservar a disposició de les inspeccions oficials que puguin realitzar els òrgans competents de les comunitats autònomes, almenys, durant cinc anys.

Obligació de prescripció i recepta:

S'exigeix prescripció veterinària mitjançant recepta per a la dispensació al públic de tots aquells medicaments veterinaris sotmesos a tal exigència en la seva autorització de comercialització i, en tot cas, en els casos que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 37 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, i per als gasos medicinals.

Així mateix, n'ha d'expedir recepta el veterinari en el cas que preveu l'article 93.5.

La quantitat prescrita i dispensada s'ha de limitar al mínim necessari per al tractament de què es tracti, segons criteri del veterinari prescriptor, i tenint en compte els formats autoritzats del medicament veterinari més adequats per a l'esmentat fi i sempre que vagin acompanyats de la documentació preceptiva.

La recepta, com a document que avala la dispensació sota prescripció veterinària, és vàlida en tot el territori nacional i s'ha d'editar en la llengua oficial de l'Estat i en les respectives llengües cooficials a les comunitats autònomes que en tinguin. Es pot utilitzar la signatura electrònica de conformitat amb la Llei 59/2003, de 19 de desembre, de signatura electrònica, o la recepta electrònica, en aquest últim cas en la forma i les condicions que s'estableixin per reglament a l'efecte.

La recepta per a la prescripció dels medicaments veterinaris, llevat dels estupefaents, que s'ha d'ajustar al que preveu la normativa específica per a aquests, ha de constar, almenys, d'una part original

destinada al centre dispensador, i dues còpies, una per al propietari o responsable dels animals i una altra que ha de retenir el veterinari que efectua la prescripció. Quan el veterinari faci ús dels medicaments de què disposa per al seu exercici professional, també ha de retenir l'original destinat al centre dispensador.

A la recepta, hi han de figurar, almenys, les dades següents, sense les quals, així mateix, no és vàlida a l'efecte de la dispensació: a) Sobre el prescriptor: nom i dos cognoms, adreça completa, número de col·legiat i província de col·legiació. b) Denominació del medicament perfectament llegible, especificant la forma farmacèutica, el seu format corresponent, si n'hi ha diversos, i el nombre d'exemplars que se n'han de dispensar o administrar. c) Signatura del prescriptor i data de la prescripció.

Així mateix, quan la recepta s'expedeixi per a medicaments amb destinació a animals productors d'aliments per a consum humà, hi han de constar les dades addicionals següents: a) Codi d'identificació de l'explotació que preveu l'article 5 del Reial decret 479/2004, de 26 de març, i espècie animal a la qual es destina el medicament en cas que a la mateixa explotació n'hi hagi diverses espècies, o, si no, el codi d'identificació atorgat per l'autoritat competent de la comunitat autònoma. b) El temps d'espera fixat, encara que sigui de zero dies, cas en què també s'ha de fer constar l'esmentat temps d'espera. c) Número de recepta.

A la recepta, o en un document a part, en el cas de medicaments amb destinació a animals productors d'aliments per a consum humà, hi han de constar les dades següents: dosi, via d'administració i durada del tractament.

A més, a la recepta d'una prescripció excepcional, hi ha de figurar la llegenda "PRESCRIPCIÓ EXCEPCIONAL", i les dades mínimes següents: el número d'animals a tractar, la seva identificació individual o per lots, el diagnòstic, la via i les dosis a administrar i la durada del tractament.

En qualsevol cas, també ha d'anar impresa a la recepta, i per a això es pot fer servir el revers, la menció que aquesta caduca al cap de trenta dies a l'efecte de la dispensació de la medicació prescrita, excepte en el cas que preveu el paràgraf segon de l'apartat següent.

Les instruccions per al propietari o responsable dels animals sobre l'ús o administració del medicament que el facultatiu consideri

oportú fer constar per escrit poden figurar a la recepta o en un document a part.

La medicació prescrita en cada recepta es pot referir a un animal o a un grup d'animals, sempre que, en aquest últim cas, siguin de la mateixa espècie i pertanyin a una mateixa explotació o propietari, així com recollir un únic medicament o tots els medicaments necessaris per a la malaltia de què es tracti, aplicats com un tractament únic; en aquest últim cas s'ha d'establir el temps d'espera corresponent a l'últim medicament administrat que tingui el temps d'espera més llarg.

La durada del tractament que prescriu cada recepta i el termini de la dispensació no ha de superar els trenta dies, excepte en cas de malalties cròniques o de tractaments periòdics, circumstància que s'ha de fer constar a la recepta, cas en què la durada del tractament i el termini de dispensació no pot superar els tres mesos. A aquests efectes, és tractament periòdic, en el cas d'animals productors d'aliments, el que preveu amb aquest caràcter el programa sanitari de l'explotació, elaborat pel veterinari que n'és responsable, o, en el cas d'explotacions integrants d'una agrupació de defensa sanitària o d'una entitat o agrupació prevista a l'article 85 d'aquest Reial decret, el que inclou el programa sanitari corresponent, sempre que per al tractament rutinari no es prevegi l'ús de medicaments que continguin substàncies estupefaents o psicòtropes, antimicrobians, gasos medicinals, fórmules magistrals, preparats oficinals, autovacunes, ni medicaments dels inclosos en el Reial decret 2178/2004, de 12 de novembre, pel qual es prohibeix utilitzar determinades substàncies d'efecte hormonal i tireostàtic i substàncies betaagonistes d'ús en la cria de bestiar.

El veterinari pot autoritzar la utilització d'un medicament sobrant d'una prescripció anterior mantingut en el seu envàs original a la mateixa explotació, sempre que no estigui caducat i s'hagi conservat de forma adequada i en les condicions previstes en la documentació d'acompanyament del medicament. Per a això ha d'estendre una recepta en la qual ha de fer constar, juntament amb les dades corresponents de l'apartat 4, la menció «No vàlida per a dispensació» o una fórmula similar. El que disposa el present article s'entén sense perjudici del que exigeix per a les receptes de pinsos medicamentosos la normativa reguladora dels pinsos medicamentosos.

L'ordre veterinària per a l'elaboració d'una fórmula magistral o d'un preparat o fórmula oficial s'ha d'estendre en el model de recepta normalitzat, i el veterinari hi ha de precisar, a més de la informació abans esmentada: a) La composició quantitativa i qualitativa. b) Procés morbós que es pretén tractar i espècie animal a la qual es destina. c) Quantitat que se n'ha d'elaborar.

Quan els medicaments siguin administrats per personal al servei de l'Administració corresponent, i els hagi adquirit la mateixa Administració, s'han de fer constar en un document les dades anteriors, el nombre de dosis administrades, la data d'administració, el temps d'espera, i la identificació i signatura del responsable d'administrar-los, d'acord amb el que preveu a l'efecte l'autoritat competent corresponent, en especial sobre les instruccions per al propietari o responsable dels animals i sobre l'ús o administració del medicament. Si es tracta de medicaments destinats a animals productors d'aliments per a consum humà, les dades han de constar en el registre de tractaments veterinaris de l'explotació d'acord amb la normativa aplicable.

Les receptes originals, una vegada realitzada la dispensació, han de quedar en poder del centre dispensador, per a l'arxiu i control, com a justificació de l'acte esmentat o per a la tramitació que li correspongui efectuar amb aquestes, i han de ser consignades en el registre corresponent i conservades durant cinc anys. El mateix procediment han d'adoptar els establiments expressament autoritzats per a l'elaboració de pinsos medicamentosos amb els justificants de comandes de les premescles medicamentoses.

La còpia de la recepta reservada al propietari o responsable dels animals ha de ser presentada al centre dispensador per ser segellada i datada. Així mateix, en el cas d'animals d'espècies productores d'aliments, la còpia ha de ser retinguda per aquell durant cinc anys.

En cas de transferència d'animals d'espècies productores d'aliments, abans de concloure el temps d'espera prescrit pel veterinari, i sempre abans de concloure el període de cinc anys des de l'administració dels medicaments, també s'ha d'efectuar la de la corresponent còpia de la recepta i, si es tracta de diferents transferències, és necessari proveir cada un dels destinataris d'una còpia de la prescripció.

Durant el tractament i el temps d'espera, els animals no es poden sacrificar amb destí al consum humà, excepte per raons de causa major, cas en què el document esmentat els ha d'acompanyar fins a l'escorxador.

El veterinari que prescriu, en el cas dels animals d'espècies productores d'aliments, ha de conservar la còpia de les receptes esteses durant cinc anys.

Els registres i documents relacionats amb la prescripció han d'estar a disposició de les autoritats competents.

Els propietaris o el responsable d'animals productors d'aliments amb destí al consum humà han de justificar l'adquisició, la possessió i l'administració als animals esmentats de medicaments veterinaris sotmesos a prescripció veterinària, durant els cinc anys següents a la seva administració, fins i tot quan l'animal sigui sacrificat dins de l'esmentat període de cinc anys, mitjançant la còpia de la recepta corresponent, excepte en cas de transferència de l'animal o animals abans de finalitzar l'esmentat període de cinc anys sempre que s'hagi lliurat la còpia de la recepta al nou propietari o responsable de l'animal.

El transport dels medicaments veterinaris, una vegada dispensats, s'ha de justificar amb la possessió de la recepta corresponent, quan aquesta sigui exigible per a la dispensació, o, en la resta de casos, amb la factura de compra o documentació equivalent. El veterinari en exercici que disposi de medicaments per al seu exercici professional n'ha de justificar el transport amb còpia de la documentació acreditativa de la comunicació a l'autoritat competent que preveu l'article 93.2.a). En la resta de casos, el transport de medicaments veterinaris s'ha de justificar mitjançant el corresponent albarà, nota de comanda, contracte administratiu o documentació equivalent, en què constin, almenys, les dades següents: subministrador, receptor o destinatari, identificació de la mercaderia i quantitat.

Permís de fumadors:

Del 15 de març al 15 d'octubre no es pot fer foc als terrenys forestals sense autorització

A partir del 15 de març, i fins al 15 d'octubre, no es pot encendre cap foc en terreny forestal.

Aquesta prohibició recollida en el Decret 64/1995 té com a objectiu prevenir els incendis forestals.

La norma regula que en els terrenys forestals, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre foc sigui quina sigui la finalitat.

Dins de les àrees recreatives i d'acampada i en parcel·les de les urbanitzacions, es podrà fer foc quan s'utilitzin barbacoes d'obra amb mata-guspies.

També queda prohibit llençar objectes encesos; abocar escombraries i restes vegetals i industrials de qualsevol mena que puguin ser la causa del inici d'un foc; llançar coets, focs d'artifici o d'altres artefactes que continguin foc, i utilitzar bufadors o similars en obres realitzades en vies de comunicació que travessin terrenys forestals.

En el cas de cremes de restes de poda, d'aprofitaments forestals, agrícoles o de jardineria es necessita una autorització expressa del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

En cas de rics meteorològic alt, el Departament pot prohibir encendre qualsevol tipus de foc, deixant sense efecte tots els permisos que s'han donat per fer foc (s'avisarà per SMS totes les persones que tinguin permís per fer foc).